

af det, at der ikke var Spor af en Budel, der kunde barberes det mindste ved, saa havde Nøgtdagen jo kun at undersøge, om den ikke vilde bevilge noget mere, og da er jeg sikker paa, at det ærede Medlem fremfor nogen i denne Forsamling vilde staa op og bebrejde Ministeren i høje Toner: den Minister kan ikke en Gang se, at der er noget at udrette her i Landet, han kan ikke finde paa at forlange noget, hverken til det ene eller det andet, han indskrænker sig til, hvad der er absolut nødvendigt til at holde Maskineriet i Gang, han har ikke Blid for, at Udviklingen skal gaa fremad, for at der kan udrettes noget godt og nyttigt for Samfundet. Vige saa jifter, som jeg er paa, at jeg staar her, er jeg paa, at det er den Tone, som saa vilde blive anslaaet, saa jeg tror ikke, at det ærede Medlem har været rigtig heldig eller vejledende og vejvisende i sine Bemærkninger. Jeg forlader nu § 6, Jærnbanevæsenet, hvor der nu efter min Mening er nægtet en Sum, som ikke vil vise sig heldig, skønt den ingenlunde er betydelig, nemlig 400,000 Kr., i Forhold til 14 Millioner, og skal derefter nævne Postvæsenet, hvor der efter en flygtig Opgørelse er foretaget en Nedsættelse af 40,000 Kr. paa et Budget af 6 Mill. Jeg kan ikke se, at det er noget saa forstræffelig affrænkende for en Minister. Blandt disse Summer er der en, som er absolut kalkulatorisk, og der er andre Summer, som jeg haaber, vi kunne komme tilbage til ved næste Behandling, fordi det virkelig er meget nærgaaende Nægtelser af ganske smaa Lønninger. Paa Telegrafvæsenet, hvis Budget er omtrent 1 Million, er der nægtet et Beløb af 3,100 Kr. paa § 6. Jeg kan heller ikke skønne, at det er saa fremmende. Smidlertid gør det mig meget ondt, thi det er Nægtelser, som ogsaa det ærede Medlem har stemt for og underligt nok, det er Nægtelser af Tillæg paa 100 eller 200 Kr. til Folk, som erholde et Bederslag af 400 Kr. for at bestyre en Station; det er altsaa meget smaa Nægtelser. Lovforslagets § 19, det egentlige Indenrigsministeriums Budget, andrager 5,200,000 Kr. Det er her, der har været saa megen Tale om Nægtelser og Bevillinger, hvad man vil nægte, og hvad man vil forbeholde sig hyderligere at forbedre ved næste Behandling. De, der have overværet

denne Behandling, kunne tro, at det er en farlig Nægtelse, der er fremkommen. Ganste flygtig udregnet — jeg forbeholder mig Efterregning, det kan enhver gøre paa dette Papir — saa er der paa et Budget af 5,200,000 Kr. foreslaaet en Nægtelse af 100,000 Kr. Det er altsaa egentlig ikke saa frænkende for en Minister, at det skulde medføre, at det ikke var muligt for ham at komme igennem med Budgettet. Hvad angaar §§ 26 og 27, saa er jeg ikke kommen saa langt, at jeg har kunnet efterse dem, men de ærede Medlemmer, der kende Stillingen paa disse Paragraffer, ville vide, at bliver der nægtet noget, bliver det af ringe Betydning. Jeg tror altsaa, at jeg udførlig har begrundet mit Standpunkt, som jeg tror er berettiget, og jeg tror ikke, at det ærede Medlem havde Høje til forleden Dag at staa op og komme med sin Tale om det nødvendige, men jeg tilstaar, at det trostede mig meget, at det ærede Medlem i Dag indbefattede det nyttige og mere end det, nemlig det ønskelige under det nødvendige. Naar det er Tilfældet, tror jeg, at det ærede Medlem med Hensyn til Kravene paa Indenrigsministeriets Budget kommer til at stille sig omtrent paa samme Standpunkt, som jeg stillede mig paa, da jeg forelagde Budgettet.

Buff: Den ærede Minister gjorde en Bemærkning om Posten under Nr. 94, som var saa interessant, at jeg ikke kan lade være at berøre den, og jeg skal i den Anledning kun gøre 2 Bemærkninger. Den ene er da den, at den ærede Minister behøver ikke at anstille sig saa fremmed med Hensyn til min Stilling overfor den nævnte Forening, thi Ministeren modtager jo hvert Aar en trykt Beretning fra Foreningen, hvori der paa det første Blad staar, hvad Stilling jeg indtager. Man maa jo antage, at naar Ministeren har Ansvaret for disse Kreditforeninger og navnlig for denne her mere end for nogen anden, da Staten støtter den stærkere, maatte han vide, at der, som sagt, paa første Blad i Beretningen staar, hvad Stilling jeg indtager. Den anden Bemærkning er den, at naar Ministeren sagde, at min Bestyrelse skulde have indgivet et saadant Andragende, maa jeg sige, at der er intet Møde holdt af Bestyrelsen og Repre-